

ਇਕ ਖਤਰਨਾਕ ਫਾਸ਼ੀ ਆਗੂ

ਇਹਿਆਸ ਦੇ ਹਰ ਦੋਰ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸਥਾਨਿਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਭਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਏਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਭਰ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਹਿੰਦੇਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਇਕ ਸਥਾਨਿਆਂ ਜੋ ਉਭਰਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਵ ਸੈਨਾ ਦਾ ਮੁਖੀ ਬਾਲ ਠਾਕਰੇ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਡਿਕਟੋਰਾਂ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫਾਸ਼ੀਵਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਜਨੂਨੀ ਪੇਰੋਕਾਰ, ਹੁਣੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਡਾ ਖਤਰ ਬਣ ਗਏ ਹੈ।

- 1984, 31 ਅਕਤੂਬਰ ਫਰਮਾਨ 'ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੋ'। ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਭਰਪੇ ਧਨਾਡ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਜਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਸਿਵ ਸੈਨਾ ਦੇ ਫੱਡ ਲਈ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਚੜਾਈ।

- 1984, ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ 'ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮਰੋ'

- ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਟੀਮ ਨੂੰ ਭਰਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਖੇਡਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏਗਾ।

- ਆਊਟ ਲੱਕ ਰਸਾਲੇ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗ ਲਾ ਦੇਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਰਸਾਲੇ ਨੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਰਾਏ ਜਾਣਣ ਲਈ ਫੇਰਮ ਮੁਹੱਦੀਆ ਕੀਤਾ ਹੈ।

- ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਹਾਕੀ ਟੀਮ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਖੇਡਣ ਆਏਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਉਂਦੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾਏਗੀ।

- ਸਾਰੀਆਂ ਕੇਬਲ ਟੀ. ਵੀ. ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜੇ ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਸੀਰੀਅਲ ਜਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ

ਟੈਲੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵੇਖਣਗੇ।

- ਉਹ ਪੱਤਰਕਾਰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਸਾਜ਼ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਿਵ ਸੈਨਾ ਦੇ ਵਿਹੁੱਧ ਲਿਖਣਗੀਆਂ। ਨਿਖਲ ਵਾਗਲੇ ਤੇ ਉਹਦੀ ਅਖਬਾਰ ਮਹਾਂਨਗਰ ਨਾਲ ਜੋ ਬੀਤੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਅਖਬਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਸਥਕ ਸਿੱਖਣ।

- ਪੱਤਰਕਾਰ ਅੰਤਰਾਂ ਸ਼ਾਮ 8 ਵਹੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਪੁੱਂਤ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮੁੱਦਰ ਕਿਨੇ ਰੇ ਆਪਣੇ ਅਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਚੇਲੇ ਕਰਨ।

- ਕੋਈ ਨਾਵਲ ਜਾਂ ਕਿਤਾਬ ਸਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਰਕਿਟ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਵਿਕ ਸਕਦੀ।

ਬੇਡ ਦਾ ਮੇਦਾਨ, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਫਿਲਮਾਂ, ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ, ਸੋਡਾ ਵਾਟਰ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ, ਸਿਆਸਤ, ਧਰਮ, ਸਭ ਵਿਚ ਬਾਲ ਠਾਕਰੇ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਚਲੇਗੀ, ਉਹਦੀ ਮੁਦਾਖਲਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹਦੀ ਸਿਵ ਸੈਨਾ ਅੱਜ ਬੰਬਈ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਕੱਲ੍ਹ ਉਹ ਸੰਘ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਹਿੰਦੇਸਤਾਨ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੋਏਗੀ।

ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੋਣਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੇਸਤਾਨ ਤੁਰ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ

3rd Feb, 96. ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ

"ਇਹੁ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ, ਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ"

ਦੇਸ਼ ਸੇਵਕ ਵੱਟੇ - ਅਜੇ ਵਰਗ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਮਾਲਕ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਹ ਚੋਣ ਮੁੱਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਲ ਠਾਕਰੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੇਸਤਾਨ ਵਿਚ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਸ ਖਤਰਨਾਕ ਬੰਦੇ ਦੀ ਹੋਦ ਨੂੰ ਅੱਖੋਂ ਪਰੋਥੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਲੋੜ ਹੈ ਕੁਝ ਸੇਰਣ ਦੀ

ਪ੍ਰੰਗ ਅਤੇ ਵਿਗਸਾ ਐਸੇ ਖਤਰਨਾਕ ਸਥਦ ਸਾਬਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਗਾਂਹ ਜਾਣ ਦੀ ਸੋਚ ਲਈ ਵੱਡੀ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਨੇ ਹੱਦ ਕਰਕੇ ਰੱਦੀ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਥੇ ਹੀ ਪਿਆ ਰਹਿੰ ਦੇਈਏ, ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜੋ ਅੱਜ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹਦੇ ਬਹੁਤ ਸੋਚੀਏ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ, 16 ਜਨਵਰੀ 1996, ਸੰਪਾਦਕ ਦੀ ਭਾਕ ਕਾਲਮ ਵਿਚ ਗੁਰਪੀਤ ਨੇਟ ਦੀ ਇਕ ਚਿੱਠੀ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸੋਸ਼ਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਪਿਆਨ ਮੰਗਦੀ ਹੈ।

ਦੇਵਦਾਸੀ ਪ੍ਰਾ ਬਾਰੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਬਹਿਸ ਛਿੜੀ। ਉਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਅੰਤਰਾਂ ਨੇ ਦੇਵਦਾਸੀ ਪ੍ਰਾ ਦਾ ਪੱਖ ਲਿਆ।

ਦਲੀਲ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰੰਗ ਦਾ ਜਿੱਸਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਅੰਤ ਜਾਤ ਨੂੰ ਨੀਂਵਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਰਦਾ, ਸਰਤੀ, ਬਾਲ-ਵਿਆਹ, ਦੇਵਦਾਸੀ ਆਦਿ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰਾਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪ੍ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਅੰਤ ਜਾਤ ਦਾ ਇਹ ਅਪਮਾਨ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਆਮ ਉਦਾਹਰਣ ਕਰਵਾ ਚੋਥ ਦੇ ਵਰਤ ਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਵਰਤ ਪ੍ਰਗਤ ਦੀ ਗੁਲਮੀ ਨਹੀਂ? ਮੁਦਰਾ ਨੇ ਤਾਂ ਅੰਤ ਲਈ ਕਦੀ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ।

ਕਈ ਦਲੀਲਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਦੇਵਦਾਸੀ ਪ੍ਰਾ ਨਾਲ ਦਲਿਤ ਅੰਤਰ ਉਥੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਪੁੱਜੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਕੀ ਸਾਡਾ ਸਮਾਜ ਦਿੱਨਾ ਗਿਰ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਲਿਤ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਨ, ਦੌਲਤ ਉਹਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਤੇ ਹੀ ਦੇਵੇਗਾ?

ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵਦਾਸੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਦਲਿਤ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਬੁੱਲ੍ਹ ਮਿਲ ਗਈ ਪਰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਧਰਮ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਜਿਥੇ ਅੰਤਰ ਦਾ ਸੋਸ਼ਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤਾਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਹ ਗੈਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਾਨੂੰ ਜਿਨੀ ਜਲਦੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਏ, ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਹਾਰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸਭਿਆਚਾਰ

ਸੰਚਾਰ ਮੰਡਗੀ ਸੁਖਰਾਮ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਆਇਆ। ਸੰਚਾਰ ਮਹਿਕਮਾ ਉਤੇ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਤੱਕ ਉਹਦੇ ਸਵਾਗਤ ਵਿਚ ਵਿੱਢ ਗਿਆ। ਹਾਰਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨ੍ਹੇ ਲੱਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਖਬਾਰ ਦੀ ਇਕ ਤਸਵੀਰ ਵਿਚ ਉਹਦਾ ਚਿਹ੍ਨਾ ਦਿਸਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਰ ਹੀ ਹਾਰ ਸਨ। ਇਕ ਹਫਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦਾ ਇਜਲਾਸ 15 ਦਿਨ ਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਮੰਡਗੀ ਦੇ ਵਿਹੁੱਧ ਬ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਦਾ ਵੱਡਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ।

ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਹਾਰ ਪਾਉਣਾ ਸਾਡੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਗਿੱਸਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਰਵਾਇਤੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਬਦਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਾਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੁੱਲਣ ਦੇ ਹੱਦ ਦਾ ਹੋਰ ਦੇ ਹੱਦ ਕਾਰਨ ਉਹਦੇ ਉਲੁਟ ਹੈ।